

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 7Cpr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612213376
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sláviková
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2018:2612213376.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Vierou Slávikovou v spore žalobcu: Š. K., nar. XX.X.XXXX, Č.. K.. XXX, XXX XX Š. Y., št. občan SR, zast.: Mgr. Milan Sadloň, advokát, V. Paulínyho - Tótha 30, P.O.BOX 121, 905 01 Senica proti žalovanej: Viera Križanová - COLOREX, IČO: 30 740 771, Sládkovičova 187, 905 01 Senica, zast.: JUDr. Jindřich Stoszek, advokát, Černyševského 26, 850 05 Bratislava, o zaplatenie sumy 839,91 €, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Súd vracia žalovanej zostatok preddavku na znalecké dokazovanie vo výške 117,44 €.

Žalobca je povinný zaplatiť doplatok na súdnom poplatku vo výške 20,- € do 10 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku.

Súd priznáva žalovanej náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o trovách konania súd prvého stupňa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresnom súde Senica dňa 21.12.2012 žalobu o zaplatenie mzdy, časti cestovných náhrad a vydanie dokladov z pracovného pomeru, a to o zaplatenie 500,- € s príslušenstvom a náhrady trov konania proti žalovanej. Žalobu odôvodnil tým, že medzi sporovými stranami bola v období od 21.3.2012 do 5.4.2012 uzatvorená dohoda o vykonaní práce, v zmysle ktorej žalobca v dňoch od 21.3.2012 do 2.4.2012 vykonal pre žalovanú prácu vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy. Za toto obdobie mu bola vyplatená mzda vo výške 58,58 € a 117,16 €. Následne bola medzi sporovými stranami uzatvorená pracovná zmluva s druhom práce vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Žalobca vykonal pre žalovanú v dňoch od 13.4.2012 do 8.5.2012, od 18.5.2012 do 6.6.2012 prepravu podľa pokynov žalovanej. Za mesiac apríl mu bola vyplatená mzda 194,32 €. Za mesiace máj a jún mu bola vyplatená mzda, avšak neboli mu odovzdané výplatné pásky. Za obdobie od 21.3.2012 do 6.6.2012 mu boli vyplatené cestovné náhrady vo výške 923,- €, z toho za marec 2012 vo výške 123,- €. Nakoľko na pracovnej ceste strávil spolu viac ako 52 dní, pričom vo väčšine štátov je stravné 45,- € na deň, je výška stravného väčšia ako bola v skutočnosti vyplatená.

2. Nakoľko žalobca nezaplatil súdny poplatok za žalobu v časti o vydanie potvrdenia o zamestnaní v sume 99,50 €, súd konanie v tejto časti zastavil.

3. Listom zo dňa 3.3.2014, doručený súdu dňa 10.3.2014, žiadal žalobca zaplatenie mzdy vo výške 399,61 € a cestovných náhrad vo výške 927,19 € (cestovné náhrady vo výške 1850,19 € po odpočítaní

vyplatení sumy 923,- €). Uznesením zo dňa 17.3.2015, č.k. 7Cpr/1/2013 - 140 súd pripustil zmenu žaloby v tomto znení.

4. Listom zo dňa 13.3.2015 zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie mzdy vo výške 359,70 € a v časti o zaplatenie cestovných náhrad vo výške 127,19 späť a žiadal konanie v týchto častiach zaplatiť, v dôsledku čoho súd konanie v tejto časti zastavil, a to uznesením č.k. 7Cpr/1/2013 - 164 zo dňa 17.3.2015.

5. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila tak, že žalobcovi bola vyplatená mzda za mesiac 5/2012 vo výške 308,65 €, poukázaná na účet dňa 28.6.2012, a suma vo výške 97,18 € bola poukázaná na účet dňa 16.7.2012. Cestovné náhrady žalobcu predstavujú spolu sumu 2.025,34 €, pričom žalobcovi bola vyplatená suma vo výške 2081,96 €. Preplatok v prospech žalobcu je tak 56,62 €, ktorú skutočnosť konštatoval aj inšpektorát práce.

6. Vo veci bolo vykonané dokazovanie, keď boli oboznámené listiny predložené sporovými stranami, a to dohoda o vykonaní práce (č.l. 5), pracovná zmluva (č.l. 6) oznámenie o výsledku inšpekcie práce (č.l. 8), výplatné pásky (č.l. 72), zápisy žalobcu o pracovných cestách (č.l. 73 až 76), výpisy z účtu žalobcu (č.l. 77 až 79), kópie podkladov k vyúčtovaniu cestovných náhrad (č.l. 80 až 87), výdavkový pokladničný doklad (č.l. 115), vklady hotovosti (č.l. 116, 117), vyúčtovanie cestovných výdavkov (č.l. 119), výpis z účtu (č.l. 120, 121), preberacie protokoly (č.l. 131, 138, 141), výdavkové pokladničné doklady (č.l. 132 až 137, 139 až 140, 142 až 147), mzdový list za obdobie 5/2012 - 6/2016 (č.l. 157, 158), výplatné pásky (č.l. 159), výdavkové pokladničné doklady (č.l. 160 až 165), vyúčtovanie cestovných výdavkov (č.l. 167), znalecký posudok (č.l. 193 až 217), dodatok č. 1 k znaleckému posudku (č.l. 259 až 265), a na základe takto vykonaného dokazovania bol ustálený nasledovný skutkový stav veci:

7. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že medzi žalobcom ako zamestnanom a žalovaným ako zamestnávateľom bola dňa 21.3.2012 uzatvorená dohoda o vykonaní práce, keď žalobca mal viesť vozidlo na trase Slovenská republika - Nemecko, Európa a späť. Pracovnoprávny vzťah sa začal dňa 21.3.2012, pričom pracovná úloha mala byť vykonaná do 5.4.2012. Za vykonanú prácu vyplatila žalovaná žalobcovi za 3/2012 mzdu vo výške 117,16 € a za 4/2012 mzdu vo výške 58,58 €. Následne medzi žalobcom ako zamestnanom a žalovaným ako zamestnávateľom bola dňa 13.4.2012 uzatvorená pracovná zmluva s druhom práce vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Pracovný pomer bol uzatvorený na neurčitý čas, pričom zamestnanec mal nastúpiť do zamestnania dňa 13.4.2012. Za vykonanú prácu podľa tejto pracovnej zmluvy vyplatila žalovaná žalobcovi za 4/2012 mzdu vo výške 194,32 € €, za 5/2012 mzdu vo výške 308,65 € a za 6/2012 mzdu vo výške 97,18 €. Žalobca v konaní žiadal zaplatenie mzdy za 5/2012 a 6/2012 vo výške 399,61 €, pričom v časti o zaplatenie mzdy vo výške 359,70 € vzal žalobu späť a súd konanie v tejto časti zastavil. Žalovaná v konaní tvrdila, že zvyšok sumy vo výške 39,91 € zrazila žalobcovi zo mzdy v súlade so zákonom, nakoľko žalobca nevrátil nespotrebované cestovné za 5/2012. Z listín predložených sporovými stranami súd ďalej zistil, že žalobca si za obdobie od 21.3.2012 do 5.4.2012 vyúčtoval cestovné výdavky v sume 524,52 €. Žalovaná uhradila žalobcovi cestovné dňa 18.4.2012 vo výške 388,- €, dňa 19.4.2012 vo výške 123,- € a dňa 8.5.2012 vo výške 13,52 €. Za obdobie od 13.4.2012 do 30.4.2012 si žalobca vyúčtoval cestovné výdavky v sume 608,12 €, z ktorých žalovaná uhradila žalobcovi dňa 6.6.2012 sumu 600,- € a dňa 8.6.2012 sumu 8,12 €. Ďalej za obdobie od 1.5.2012 do 6.6.2012 si žalobca vyúčtoval cestovné výdavky v sume 892,70 €, pričom žalovaná uhradila žalobcovi cestovné dňa 3.5.2012 vo výške 200,- €, dňa 25.5.2012 vo výške 600,- € a dňa 6.6.2012 vo výške 149,32 €. Žalobca v konaní tvrdil, že suma 200,- €, ktorá bola vložená na jeho účet dňa 3.5.2012, bola použitá na zaplatenie diaľničných poplatkov v Taliansku, pretože karta Shell, ktorou inak bežne poplatky platil, v Taliansku neplatila. Toto tvrdenie žalobcu sa neukázalo ako pravdivé a žalobca o tomto tvrdení nepredložil žiadne dôkazy. Žalobca tiež v konaní tvrdil, že nepodpísal výdavkový pokladničný doklad zo dňa 6.6.2012, na základe ktorého mal prebrať od žalovanej sumu 600,- € na cestovné náhrady. Rovnako aj toto tvrdenie žalobcu sa ukázalo ako nepravdivé, keďže znalkyňa C.. S. L. v znaleckom posudku konštatovala, že podpis na uvedenom doklade je pravým podpisom žalobcu. Cestovné náhrady žalobcu tak predstavovali sumu vo výške 2025,34 €, pričom žalovaná vyplatila žalobcovi sumu vo výške 2081,96 €.

8. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že pôvodne v žalobe boli uvádzané sumy, ktorých sa žalobca domáha vyplatiť len približne, a to z toho dôvodu, že pri spisovaní žaloby mohol vychádzať len z podkladov, ktoré mal k dispozícii. Až po predložení dôkazov žalovanou mohol spresniť žalovanú sumu, ktorá v súčasnosti po čiastočnom späťvzátí žaloby predstavuje sumu 39,91 €, čo zodpovedá sume 1600,- Kč a ktorú sumu

žalovaná zrazila žalobcovi zo mzdy. Naďalej uplatňovaná výška cestovných náhrad 800,- € pozostáva zo sumy 600,- €, ktorú údajne mal žalobca dňa 6.6.2012 prevziať ako cestovné náhrady za apríl 2012. Žalobca však popiera prevzatie tejto sumy a tvrdí, že podpis na VPD nie je jeho vlastnoručným podpisom. Ďalej sa žalobca domáha aj vyplatenia sumy 200,- € a zdôvodňujeme to tým, že tieto prostriedky v žiadnom prípade neboli vyplatené ako cestovné náhrady pre žalobcu od žalovanej. Tieto prostriedky použil žalobca na zaplatenie diaľničných poplatkov v Taliansku.

9. Z výsluchu žalovanej súd zistil, že táto so žalobou nesúhlasí, pretože je nedôvodná. Žalovaná podniká ako živnostník. Žalobca sa domáhal vyplatenia žalovanej sumy aj v minulosti cez Inšpektorát práce v Trnave, čo je najvyššia kontrola a Inšpektorát práce podnet žalobcu vyhodnotil ako nedôvodný, pretože už pri tomto šetrení sa preukázalo, že žalobcovi bolo vyplatené všetko, čo sa malo vyplatiť. Žalovaná vie aj o dokladoch, ktoré predkladal žalobca, aj o tom, aká výška stravného sa vypláca v jednotlivých štátoch v EÚ a všetko toto mu zohľadňovala. Žalovaná vie kadiaľ sa žalobca pohyboval na služobných cestách, na akých trasách, pričom stávali sa aj také situácie, že ak žalobca zatelefonoval a požiadal o ďalšiu zálohu, tak mu finančné prostriedky poukázala na jeho účet. Žalobca nepochopiteľne žiada aj výplatu mzdy, keď táto mzda mu bola poukázaná na jeho účet. Čo sa týka zrážky zo mzdy 39,91 €, nie je na to potrebná dohoda, keďže toto právo vyplýva zo zákona, pretože žalobca služobnú cestu nevyúčtoval a preto si túto sumu uplatnila ako zrážku zo mzdy za mesiac máj 2012. Uvádzaná zrážka zo mzdy bola tiež predmetom šetrenia inšpektorátu práce, ktorý ani v tejto položke žiadne pochybenie zo strany žalovanej nezistil. Čo sa týka uplatnenej sumy 200,- € na údajne nezaplatených diaľničných poplatkoch v Taliansku na tento účel je vodičom pred cestou poskytovaná záloha. Ak platil v hotovosti v preberacom protokole k výkonu služobnej cesty to vždy označil a k jednotlivým položkám uviedol, že buď platil Schell kartou alebo v hotovosti. Na diaľničné poplatky v Taliansku mu bola poskytnutá hotovosť, ktorá mu postačovala na pokrytie jeho poplatkov. Podľa záznamov mu zostalo ešte 88,- €, a to podľa preberacieho protokolu č. 11/2012, ktoré nevrátil a ktoré bude žalovaná žiadať vrátiť. Schell kartou žalovanej zaplatil podľa preberacieho protokolu č. 9/2012 pod pol. 8 a 16 GOBOX, čo je pokuta, každá v sume 200,- €.

10. Podľa § 118 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

11. Podľa § 118 ods. 2 Zákonníka práce mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu, príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, doplatky k nemocenským dávkam, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa § 83a ods. 4 a iné plnenie poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi zo zisku po zdanení.

12. Podľa § 119 ods. 1 Zákonníka práce mzda nesmie byť nižšia ako minimálna mzda ustanovená osobitným predpisom.

13. Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

14. Podľa § 131 ods. 1 Zákonníka práce zo mzdy zamestnanca zamestnávateľ prednostne vykoná zrážky poisťného na sociálne poistenie, preddavkov poisťného na verejné zdravotné poistenie, nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na verejné zdravotné poistenie, príspevku na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré platí zamestnanec podľa osobitného predpisu, zrážky preddavku na daň alebo dane, nedoplatku preddavku na daň, daňového nedoplatku, nedoplatku, ktorý vznikol zavinením daňovníka na preddavku na daň a na dani vrátane príslušenstva a nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti.

15. Podľa § 131 ods. 2 písm. e) Zákonníka práce po vykonaní zrážok podľa odseku 1 môže zamestnávateľ zraziť zo mzdy len nevyúčtované preddavky cestovných náhrad.

16. Podľa § 145 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ poskytuje zamestnancovi za podmienok ustanovených osobitným predpisom cestovné náhrady, náhrady sťahovacích výdavkov a iných výdavkov, ktoré mu vzniknú pri plnení pracovných povinností.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách zamestnancovi vyslanému na pracovnú cestu patrí

a) náhrada preukázaných cestovných výdavkov,

b) náhrada preukázaných výdavkov za ubytovanie,

c) stravné,

d) náhrada preukázaných potrebných vedľajších výdavkov,

e) náhrada preukázaných cestovných výdavkov za cesty na návštevu jeho rodiny do miesta pobytu alebo medzi zamestnávateľom a zamestnancom vopred dohodnutého miesta pobytu rodiny na území Slovenskej republiky, ak podľa určených podmienok pracovná cesta trvá viac ako sedem po sebe nasledujúcich kalendárnych dní, a to každý týždeň, ak nie je v kolektívnej zmluve, prípadne v pracovnej zmluve alebo v inej písomnej dohode so zamestnancom dohodnutá táto náhrada za dlhší čas, najdlhšie však za jeden mesiac.

18. Podľa § 10 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách na poskytovanie náhrad pri zahraničných pracovných cestách vrátane iných náhrad a vyšších náhrad sa vzťahujú ustanovenia § 3 až 9, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne.

20. V konaní bolo nesporné, že medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom bola dňa 21.3.2012 uzatvorená dohoda o vykonaní práce, keď žalobca mal viesť vozidlo na trase Slovenská republika - Nemecko, Európa a späť. Pracovnoprávny vzťah sa začal dňa 21.3.2012, pričom pracovná úloha mala byť vykonaná do 5.4.2012. Za vykonanú prácu vyplatila žalovaná žalobcovi za 3/2012 mzdu vo výške 117,16 € a za 4/2012 mzdu vo výške 58,58 €. Ďalej bolo tiež nesporné, že medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom bola dňa 13.4.2012 uzatvorená pracovná zmluva s druhom práce vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Pracovný pomer bol uzatvorený na neurčitý čas, pričom zamestnanec mal nastúpiť do zamestnania dňa 13.4.2012. Za vykonanú prácu podľa tejto pracovnej zmluvy vyplatila žalovaná žalobcovi za 4/2012 mzdu vo výške 194,32 €, za 5/2012 mzdu vo výške 308,65 € a za 6/2012 mzdu vo výške 97,18 €. Súd konanie v časti o zaplatenie mzdy za 5/2012 a 6/2012 vo výške 399,61 € na základe predchádzajúceho späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

21. Predmetom sporu v konečnom dôsledku zastalo zaplatenie sumy 839,91 €, ktorá suma pozostáva zo mzdy vo výške 39,91 € a cestovných náhrad v sume 800,- € (200,- € + 600,- €).

22. Podľa tvrdenia žalovanej suma vo výške 39,91 € predstavuje zrážku zo mzdy žalobcu, ktorá zrážka bola žalovanou vykonaná v súlade so zákonom, a to z dôvodu, že žalobca nevrátil nespotrebované cestovné za 5/2012. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaná skutočne poskytla žalobcovi uvedenú sumu na výkon služobnej cesty, pričom túto sumu jej žalobca nevrátil. Súd má za to, že žalovaná pri vykonaní zrážky postupovala v súlade so zákonom, nakoľko podľa § 131 ods. 2 písm. e) Zákonníka práce po vykonaní zrážok podľa odseku 1 môže zamestnávateľ zraziť zo mzdy len nevyúčtované preddavky cestovných náhrad. Na základe uvedených skutočností súd žalobu v časti o zaplatenie mzdy vo výške 39,91 € zamietol.

23. Žalobca v konaní tiež žiadal zaplatenie cestovných náhrad vo výške 800,- €, pričom tvrdil, že suma 200,- €, ktorá bola vložená na jeho účet dňa 3.5.2012, bola použitá na zaplatenie diaľničných poplatkov v Taliansku, pretože karta Shell, ktorou inak bežne poplatky platil, v Taliansku neplatila. Toto tvrdenie žalobcu sa neukázalo ako pravdivé. Z vyúčtovaní pracovných ciest a preberacích protokolov nevyplývalo, že žalovaná neuhradila žalobcovi diaľničné poplatky, resp. že suma 200,- € bola žalobcovi vyplatená za účelom úhrady takýchto cestovných výdavkov. Pokiaľ ide o cestovné náklady vo výške 600,-

€, žalobca tvrdil, že túto sumu od žalovanej nikdy neprevzal a ani nepodpísal výdavkový pokladničný doklad zo dňa 6.6.2012 č. V-06-002, na základe ktorého mal prebrať od žalovanej uvedenú sumu na cestovné náhrady. Na základe znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou C.. S. L. z odboru pismoznalectvo mal súd preukázané, že podpis na uvedenom doklade je pravým podpisom žalobcu. Súd tak považoval konanie žalobcu za nedôveryhodné. Z uvedených skutočností vyplynulo, keď žalobca sa dostal do dôkaznej tiesne a neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní svojich tvrdení, že žalobe žalobcu nemožno priznať úspech, a preto súd žalobu aj v časti o zaplatenie cestovných náhrad spolu v sume 800,- € zamietol.

24. Žalovaná uhradila preddavok vo výške 300,- € dňa 1.6.2017, platba je vedená pod pol. reg. D14 18/2017. Následne súdom ustanovený znalec vo veci vypracoval znalecký posudok a súčasne si vyúčtoval znalečné v celkovej výške 182,56 €, ktoré mu súd priznal uznesením č. k. 7Cpr/1/2013-273 zo dňa 12.9.2017. Priznané znalečné bolo znalcovi vyplatené z preddavku vedeného pod pol. reg. D14 18/2017. Vzhľadom na to, že vo veci zložený preddavok na trovy spojené so znaleckým dokazovaním sa nespotreboval v celej výške (300,- € - 182,56 € = 117,44 €), rozhodol súd o vrátení jeho zostatku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

25. Keďže súdny poplatok za žalobu bol zaplatený iba v sume 30,- €, pričom vzhľadom na to, že mal byť zaplatený súdny poplatok v sume 50,- € (6% zo sumy 839,91 €, položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy Zákona č. 71/1992), súd vyzval žalobcu na zaplatenie doplatku súdneho poplatku za žalobu v sume 20,- €.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej priznal ich plnú náhradu, nakoľko bola v konaní úspešná v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z. resp. návrh na výkon rozhodnutia podľa § 370 a nasl. CMP.